

Home>Gerechtelijke procedures>Civiele zaken>Erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen>

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Slovenië

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

In de Republiek Slovenië is de tenuitvoerlegging uniform geregeld in de wet inzake de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke zaken en conservatoire maatregelen (Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) – hierna de "tenuitvoerleggingswet" genoemd). De term tenuitvoerlegging staat voor de gedwongen, rechterlijke uitvoering van een executoriale titel die is afgegeven om de nakoming van een prestatie af te dwingen (dat wil zeggen de verplichting iets af te geven, te doen, niet te doen of te laten doen). Tenuitvoerlegging betreffende de inning van geldvorderingen is ook toegestaan op grond van een authentieke akte. In het familierecht kan tenuitvoerlegging bij wijze van uitzondering ook betrekking hebben op vorderingen inzake familierechtelijke betrekkingen.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

De rechtbanken, en meer bepaald de plaatselijke rechtbanken (okrajno sodišče) zijn bevoegd toestemming te verlenen voor tenuitvoerlegging en het betreffende bevel te geven.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

De rechtbank geeft toestemming voor tenuitvoerlegging op basis van een executoriale titel.

Executoriale titels zijn:

uitvoerbare rechterlijke beslissingen (vonnis, arbitraal vonnis, beschikking, betalingsbevel of andere uitspraken van rechters of arbiters) en gerechtelijke schikkingen (tot stand gekomen bij een rechtbank);

uitvoerbare notariële akten en

andere uitvoerbare beslissingen of akten die bij wet of door een geratificeerd en gepubliceerd internationaal verdrag of een rechtshandeling van de Europese Unie die direct van toepassing is in de Republiek Slovenië, als executoriale titel zijn aangemerkt.

Een executoriale titel is uitvoerbaar wanneer de schuldeiser en de schuldenaar daarin worden vermeld, evenals het voorwerp, het soort en de omvang van de verplichting en de termijn waarbinnen aan de verplichting moet worden voldaan (artikel 21, lid 1, van de tenuitvoerleggingswet). Indien de executoriale titel een beslissing is waarin geen termijn voor de vrijwillige nakoming van de verplichting is vastgesteld, stelt de rechter deze termijn vast in het bevel tot tenuitvoerlegging.

3.1 De procedure

Tenuitvoerleggingsprocedures en procedures inzake conservatoire maatregelen worden ingeleid op verzoek van een schuldeiser. Het verzoek kan door de schuldeiser zelf worden ingediend, aangezien bijstand van een advocaat niet verplicht is. Over het algemeen wordt een verzoek om tenuitvoerlegging echter wel ingediend met tussenkomst van een advocaat die over de betreffende juridische kennis beschikt. De plaatselijke rechtbanken (okrajno sodišče) zijn bevoegd op het gebied van tenuitvoerleggingsmaatregelen. Onverminderd de bepalingen inzake relatieve bevoegdheid, moeten verzoeken om tenuitvoerlegging op grond van een authentieke akte worden ingediend bij de plaatselijke rechtbank van Ljubljana (Okrajno sodišče v Ljubljani), die uitspraak doet over het verzoek. Zie voor meer informatie over de mogelijkheid of verplichting om het verzoek in tenuitvoerleggingsprocedures digitaal in te dienen onder de rubriek "digitale behandeling".

De gerechtskosten moeten direct bij de indiening van een tenuitvoerleggingsverzoek, bezwaar of beroep worden betaald. De gerechtskosten moeten uiterlijk binnen acht dagen na betekening van de opdracht tot betaling van de gerechtskosten worden voldaan.

Als de gerechtskosten niet binnen de gestelde termijn worden betaald en er niet is voldaan aan de voorwaarden voor vrijstelling, uitstel van betaling of betaling in termijnen, dan wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken.

De rechter controleert bij ontvangst van een verzoek om tenuitvoerlegging of alle noodzakelijke gegevens daarin worden vermeld en hij vaardigt een bevel uit waarin hij het verzoek toe- of afwijst (omdat het inhoudelijk ongegrond is) of waarin hij het verzoek niet-ontvankelijk verklaart (op procedurele gronden). Indien het verzoek om tenuitvoerlegging wordt toegewezen, betekent de rechter het bevel aan zowel de schuldeiser als de schuldenaar. Wordt het verzoek echter afgewezen, dan wordt het bevel uitsluitend aan de schuldeiser betekend. De rechter betekent het bevel tot tenuitvoerlegging waarin de deurwaarder wordt aangewezen of de beslissing tot aanwijzing van de deurwaarder aan de desbetreffende deurwaarder, tezamen met een kopie van alle documenten die nodig zijn om tot tenuitvoerlegging te kunnen overgaan.

De rechter geeft toestemming voor de tenuitvoerlegging die ziet op de betaling van een geldvordering met gebruikmaking van de middelen en de zaken die in het verzoek om tenuitvoerlegging worden vermeld. De rechter kan op verzoek van de schuldeiser voor het einde van de tenuitvoerleggingsprocedure toestemming geven voor tenuitvoerlegging via aanvullende methoden en met betrekking tot andere zaken dan die waarvoor al toestemming is gegeven.

De rechter kan op verzoek van de schuldenaar besluiten tot toepassing van een andere executiemaatregel dan de door de schuldeiser voorgestelde maatregel, wanneer de vordering via die andere maatregel kan worden voldaan. Tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek kan geen hoger beroep worden ingesteld.

De tenuitvoerlegging vangt aan zodra het bevel tot tenuitvoerlegging definitief is, tenzij in de wet inzake bijzondere executiemaatregelen anders is bepaald. De schuldeiser mag pas betaald worden nadat het bevel tot tenuitvoerlegging definitief is geworden, tenzij de tenuitvoerlegging is gebaseerd op een executoriale titel, dat wil zeggen dat de tenuitvoerlegging betrekking heeft op geldsommen die de schuldenaar bij een bepaalde betalingsinstelling aanhoudt (tenuitvoerlegging op basis van een executoriale titel). Daarbij geldt als voorwaarde dat de executoriale titel bij het verzoek om tenuitvoerlegging moet zijn gevoegd.

In het bevel waarin toestemming wordt gegeven voor tenuitvoerlegging en in het kader waarvan directe tenuitvoerleggingsmaatregelen uitgevoerd moeten worden, wijst de rechter tevens de deurwaarder aan.

Gerechtsdeurwaarders

Een gerechtsdeurwaarder verricht alle handelingen die rechtstreeks te maken hebben met de tenuitvoerlegging en de zekerheidstelling van de vordering (hij zorgt voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging, dat wil zeggen: hij legt beslag, bepaalt het onderpand enzovoort). Gerechtsdeurwaarders worden benoemd door de minister van Justitie. De minister van Justitie bepaalt het aantal gerechtsdeurwaarders evenals hun vestigingsplaats zodanig dat er per

arrondissementsrechtbank (okrožno sodišče) ten minste een gerechtsdeurwaarder actief is. Hoeveel gerechtsdeurwaarders binnen een rechtsgebied worden benoemd, wordt vastgesteld op basis van het aantal tenuitvoerleggingszaken dat door de plaatselijke rechtbanken binnen het betreffende rechtsgebied wordt behandeld. Een gerechtsdeurwaarder krijgt een tenuitvoerleggingszaak middels een gerechtelijk bevel toegewezen, maar de schuldeiser mag ook zelf een bepaalde deurwaarder kiezen. Een gerechtsdeurwaarder mag in elke tenuitvoerleggingszaak in de hele Republiek Slovenië maatregelen nemen.

Deurwaarders verrichten een openbare dienst en oefenen hun beroep zelfstandig uit.

Gerechtsdeurwaarders zijn aansprakelijk voor eventuele schade die zij veroorzaken bij de uitvoering van tenuitvoerleggingsmaatregelen en conservatoire maatregelen, als gevolg van eigen handelen of door het niet-nakomen van de verplichtingen die zij op grond van wet- en regelgeving en rechterlijke beslissingen hebben.

Indien er sprake is van een ernstige tekortkoming in de nakoming van zijn verplichtingen, kan een gerechtsdeurwaarder door de minister van Justitie uit zijn ambt worden gezet.

Tenuitvoerleggingskosten

De tenuitvoerleggingskosten worden in eerste instantie door de schuldeiser betaald. De schuldeiser moet een voorschot betalen voor de kosten van de tenuitvoerleggingsmaatregelen, waarbij de betaalwijze, het bedrag en de betalingstermijn door de rechter worden vastgesteld. Als de schuldeiser het voorschot niet binnen de gestelde termijn betaalt, schorst de rechter de tenuitvoerlegging. De schuldenaar moet de tenuitvoerleggingskosten, waaronder de kosten met betrekking tot het onderzoek naar zijn goederen, op verzoek van de schuldeiser aan hem terugbetalen, evenals de kosten van de procedure die door de rechter ambtshalve zijn geopend. De rechter dient binnen acht dagen na ontvangst van het verzoek uitspraak te doen over de kosten.

Teneinde betaling van de verrichte werkzaamheden en de bijbehorende kosten te waarborgen, kan de gerechtsdeurwaarder de schuldeiser verzoeken een waarborgsom te storten; de hoogte en de bijbehorende betalingstermijn zijn vastgesteld in een tabel. De gerechtsdeurwaarder moet het verzoek om betaling van de waarborgsom persoonlijk aan de schuldeiser overhandigen, tezamen met een mededeling over wat de mogelijke gevolgen zijn wanneer de betaling binnen de gestelde termijn uitblijft en er geen betalingsbewijs aan de deurwaarder wordt overlegd.

Tevens wordt de schuldeiser geïnformeerd dat hij de rechter kan verzoeken zich over de waarborgsom uit te spreken. Wanneer de schuldeiser het niet eens is met de betaalwijze, de termijn of de hoogte van de waarborgsom, kan hij binnen acht dagen na ontvangst van het betalingsverzoek de rechter via de deurwaarder vragen zich over de kwestie uit te spreken. De gerechtsdeurwaarder doet het verzoek onverwijld toekomen aan de rechter, die binnen acht dagen na ontvangst van het verzoek uitspraak moet doen.

Wanneer de schuldeiser de waarborgsom niet op de door de deurwaarder of de rechter voorgeschreven wijze en binnen de gestelde termijn voldoet, of wanneer hij geen betalingsbewijs overlegt, doet de deurwaarder hiervan mededeling aan de rechter die de tenuitvoerlegging vervolgens schorst.

3.2 De grondvoorwaarden

De eerste voorwaarde waaraan moet worden voldaan voordat toestemming voor tenuitvoerlegging wordt verleend, **is de aanwezigheid van een rechtsgrond voor tenuitvoerlegging, zoals een executoriale titel of een authentieke akte** die voldoet aan de wettelijke vereisten.

Een uitvoerbare rechterlijke beslissing:

Een rechterlijke beslissing is uitvoerbaar zodra deze definitief is en de termijn waarbinnen de schuldenaar vrijwillig aan zijn verplichtingen kan doen, is verstreken. Deze termijn begint te lopen op de dag nadat de beslissing aan de schuldenaar is betekend. Ook kan de rechter toestemming geven voor de tenuitvoerlegging van slechts een deel van de beslissing indien dat betreffende deel uitvoerbaar is geworden.

De rechter kan tevens toestemming geven voor de tenuitvoerlegging op grond van een rechterlijke beslissing die niet nog definitief is indien in de wet is bepaald dat hoger beroep geen opschortende werking heeft op de tenuitvoerlegging.

Een uitvoerbare gerechtelijke schikking:

Een gerechtelijke schikking is uitvoerbaar zodra de vordering die voorwerp is van de schikking is vervallen. Aan de hand van het proces-verbaal van de schikking, een openbare akte of een conform de wet beëdigd document wordt aangetoond dat de vordering is vervallen. Indien het bewijs niet op deze manier kan worden geleverd, wordt het feit aangetoond middels een definitieve beslissing in een civiele procedure waarin is vastgesteld dat de vordering is vervallen.

Een uitvoerbare notariële akte:

Een notariële akte is uitvoerbaar wanneer de schuldenaar in de betreffende akte heeft ingestemd met de directe uitvoerbaarheid ervan en de uit de akte voortvloeiende vordering is vervallen. Aan de hand van de notariële akte, een openbare akte of een conform de wet beëdigd document wordt aangetoond dat de vordering is vervallen. Het is ook mogelijk dat de vordering niet vervalt door het verstrijken van een termijn maar door een ander in de notariële akte vermeld feit. In dat geval wijst de notaris partijen erop dat een schriftelijke verklaring van de schuldeiser aan de schuldenaar dat de vordering is vervallen, met vermelding van de vervaldatum en bijvoeging van het bewijs van betekening van de betreffende schriftelijke verklaring aan de schuldenaar, volstaat om aan te tonen dat de vordering is vervallen. De notaris wijst partijen erop dat in plaats van het overleggen van het bewijs van betekening van de schriftelijke verklaring, de schuldeiser ook een notaris opdracht kan geven om de schuldenaar te informeren over de vervallen vordering. De schriftelijke verklaring van de schuldeiser of de kennisgeving van de notaris moet per aangetekende post worden betekend.

De tweede voorwaarde is de indiening van een tenuitvoerleggingsverzoek waarin de volgende gegevens moeten zijn opgenomen: gegevens van de schuldeiser en schuldenaar, waaronder hun identiteitsgegevens, de executoriale titel of de authentieke akte, de verplichting van de schuldenaar, de tenuitvoerleggingsmaatregel, het voorwerp van de tenuitvoerlegging en andere informatie die noodzakelijk is om tot tenuitvoerlegging over te kunnen gaan (een verzoek om tenuitvoerlegging op basis van een authentieke akte moet vergezeld gaan van een verzoek aan de rechtbank om de schuldenaar te sommen de vordering en de opgelopen kosten binnen acht dagen na de betekening van de uitspraak te voldoen, of binnen drie dagen in geval van een rechtszaak over wisselbrieven en cheques). De schuldeiser moet in zijn verzoek om tenuitvoerlegging een duidelijke omschrijving geven van de executoriale titel op grond waarvan hij de tenuitvoerlegging verzoekt, met vermelding van de afgifte van een uitvoerbaarverklaring.

Zowel de vordering zelf als de termijn waarbinnen vrijwillig aan de verplichting kan worden voldaan (uitstel van betaling), moeten beide zijn vervallen.

De gegevens van de schuldenaar moeten duidelijk in de executoriale titel of de authentieke akte staan vermeld. Ook in het verzoek om tenuitvoerlegging moet de schuldenaar duidelijk met zijn naam en adres (of dat van de hoofdvestiging) worden vermeld. Het verzoek om tenuitvoerlegging bevat tevens de identiteitsgegevens van de schuldenaar (en van de schuldeiser). Deze gegevens kunnen verschillen, afhankelijk van het feit of de schuldenaar (of de schuldeiser) een natuurlijke persoon, rechtspersoon, ondernemer of zelfstandige is.

De schuldenaar moet een bestaande entiteit zijn (die niet is overleden of uit het handelsregister is geschrapt). Een verzoek om tenuitvoerlegging gericht tegen een niet-bestaande entiteit wordt afgewezen. Wanneer de betreffende entiteit gedurende de tenuitvoerleggingsprocedure ophoudt te bestaan, dan is dat een grond om de procedure van rechtswege te schorsen (zonder dat hiervoor een bijzondere akte hoeft te worden opgesteld).

Voor de schuldenaar en de schuldeiser geldt dat zij **moeten voldoen aan de voorwaarden** (handelingsbekwaamheid) die ook van toepassing zijn in een civiele procedure, overeenkomstig de bepalingen van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering in verbinding met artikel 15 van de wet inzake de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke zaken en conservatoire maatregelen (de tenuitvoerleggingswet).

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

Het doel van alle tenuitvoerleggingsmaatregelen is ervoor te zorgen dat de vordering van de schuldeiser wordt voldaan.

De tenuitvoerleggingsmaatregelen voor de voldoening van geldvorderingen zijn: de verkoop van roerende zaken van de schuldenaar, de verkoop van onroerende zaken, de overdracht van geldvorderingen die de schuldenaar op derden heeft, de tegeldemaking van andere eigendomsrechten, zakelijke rechten en girale effecten van de schuldenaar, de verkoop van de deelneming van een partner in een onderneming, en de overboeking van geldbedragen die bij betalingsinstellingen (d.w.z. banken) zijn gedeponeed.

De tenuitvoerleggingsmaatregelen voor niet-geldelijke vorderingen zijn: afgifte en levering van roerende zaken, ontruiming en afgifte van onroerende zaken, vervanging voor rekening van de schuldenaar, dwangsom om nakoming van de verplichting door de schuldenaar af te dwingen, de hervatting van zijn werkzaamheden door een werknemer, verdeling van roerende zaken, de opstelling van een wilsverklaring en de overdracht van een kind.

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

De bovengenoemde tenuitvoerleggingsmaatregelen kunnen worden gebruikt om beslag te leggen op alle goederen die voorwerp zijn van tenuitvoerlegging (elk goed, eigendomsrecht of zakelijk recht van de schuldenaar), mits deze goederen niet krachtens de wet van tenuitvoerlegging zijn uitgesloten, of er geen wettelijke beperking geldt ten aanzien van de tenuitvoerlegging waarvan zij het voorwerp zijn – artikel 32 van de tenuitvoerleggingswet.

De volgende goederen zijn niet vatbaar voor tenuitvoerlegging:

niet-verhandelbare zaken;

minerale grondstoffen en andere natuurlijke hulpbronnen;

gebouwen, apparatuur en andere zaken die de staat of een onafhankelijke lokale gemeenschap nodig heeft voor de uitvoering van zijn taken, evenals roerende en onroerende zaken die zijn bestemd voor de verdediging van de staat;

gebouwen, apparatuur en andere zaken die de schuldenaar nodig heeft voor de levering van een openbare dienst; en

andere in de wet vastgestelde zaken en rechten (zoals geld voor de verzorging van kinderen, strikt persoonlijke bezittingen, bijstandsuitkeringen, ouderschapstoelagen, kinderbijslag, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, voeding, brandstof voor verwarming, werk- en fokdieren, onderscheidingen, medailles, hulpmiddelen van gehandicapte personen, landbouwgrond en de gebouwen die een agrariër nodig heeft om in zijn persoonlijke levensonderhoud te voorzien enz.)

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Het belangrijkste doel van alle tenuitvoerleggingsmaatregelen is ervoor te zorgen dat de vordering van de schuldeiser wordt voldaan. De rechtsgevolgen zijn afhankelijk van het soort tenuitvoerleggingsmaatregel.

TENUITVOERLEGGING VOOR HET INNEN VAN EEN GELDVORDERING

Tenuitvoerlegging op roerende zaken geschiedt middels beslag op en verkoop van roerende zaken. De schuldeiser verwerft een pandrecht op de beslagen zaken.

Tenuitvoerlegging op een geldvordering van een schuldenaar vindt plaats middels beslag op en overdracht van de geldvordering. In het bevel waarin toestemming wordt gegeven voor het beslag op een geldvordering (bevel tot beslag) verbiedt de rechter de derde-schuldenaar om zijn vordering aan de schuldenaar te betalen, en hij verbiedt de schuldenaar om zijn vordering te innen, met inbegrip van vorderingen waarop een pandrecht rust, of om er op een andere manier over te beschikken. Het beslag is van kracht vanaf de dag waarop het bevel tot beslag aan de derde-schuldenaar is betekend. De schuldeiser verwerft een pandrecht op de vordering van de schuldenaar nadat de rechter op verzoek van de schuldeiser het beslag op de betreffende vordering heeft bevolen.

Tenuitvoerlegging op geldbedragen die de schuldenaar bij betalingsinstellingen heeft gedeponeed, geschiedt middels een bevel tot tenuitvoerlegging op geldbedragen die de schuldenaar bij betalingsinstellingen heeft gedeponeed. De rechter beveelt de betalingsinstellingen de geldbedragen die de schuldenaar op alle bankrekeningen bij die instelling heeft gedeponeed, te blokkeren tot aan het bedrag van de verplichting dat is vastgesteld in het bevel tot tenuitvoerlegging en dit bedrag over te maken aan de schuldeiser zodra het bevel definitief is. Het bevel heeft het effect van beslag en overdracht ten behoeve van een inning. Zodra het bevel tot tenuitvoerlegging definitief is, stelt de rechter de betalingsinstelling hiervan op de hoogte. De betalingsinstelling is verplicht de rechter onverwijld te informeren dat het bedrag aan de schuldeiser is overgemaakt.

Tenuitvoerlegging op een vordering tot afgifte of levering van roerende zaken of de afgifte van onroerende zaken vindt plaats door beslag op die vordering, de overdracht ervan aan de schuldeiser en de verkoop van de zaak. De overdracht van de beslagen vordering van de schuldenaar heeft tot gevolg dat de geldvordering van de schuldenaar wordt overgedragen.

Tenuitvoerlegging op andere eigendomsrechten en andere zakelijke rechten wordt uitgevoerd door beslag op het betreffende recht en de tegeldemaking van de roerende zaken. Het beslag is van kracht vanaf de dag waarop het bevel tot tenuitvoerlegging aan de schuldenaar is betekend. In de tenuitvoerleggingsbeslissing waarin toestemming wordt gegeven voor het beslag, legt de rechter de schuldenaar een verbod op om over dat recht te beschikken. De schuldenaar verwerft door de beslaglegging een pandrecht op het betreffende recht.

Tenuitvoerlegging op girale effecten: Tenuitvoerlegging op girale effecten die aan de beurs zijn genoteerd voor de inning van een vordering, geschiedt door beslaglegging op en verkoop van girale effecten en betaling van de verkoopopbrengst aan de schuldeiser. Het beslag is van kracht vanaf de dag waarop het bevel tot tenuitvoerlegging in het centrale register van girale effecten is ingeschreven.

Tenuitvoerlegging op de deelneming van een partner in een onderneming vindt plaats door inschrijving van het bevel tot tenuitvoerlegging in het handelsregister, door de verkoop van de betreffende deelneming en de betaling van de verkoopopbrengst aan de schuldeiser. In het bevel tot tenuitvoerlegging legt de rechter de partner een verbod op om over zijn deelneming te beschikken. De rechter betekent het bevel tot tenuitvoerlegging aan de onderneming en laat dit inschrijven in het handelsregister. De schuldeiser verwerft door deze inschrijving een pandrecht op de deelneming van de partner, dat tegen iedere persoon kan worden ingeroepen die de betreffende deelneming op een later tijdstip verwerft.

Tenuitvoerlegging op onroerende zaken vindt plaats door het bevel tot tenuitvoerlegging in het kadaster in te schrijven, de waarde van de betreffende onroerende zaken te bepalen, de onroerende zaken te verkopen en de verkoopopbrengst aan de schuldeiser te betalen. De rechtbank laat het bevel tot tenuitvoerlegging betreffende onroerende zaken inschrijven in het kadaster. De schuldeiser verwerft door deze inschrijving een pandrecht op de onroerende zaken, dat kan worden ingeroepen tegen iedere persoon die het eigendomsrecht van de betreffende onroerende zaken op een later tijdstip verwerft. De schuldeiser die om tenuitvoerlegging heeft verzocht maar nog geen pandrecht of grondschuld heeft verkregen, verwerft door de inschrijving van het bevel tot tenuitvoerlegging in het register, het recht om vóór ieder ander persoon die op een later tijdstip een pandrecht of een grondschuld op de genoemde zaken verkrijgt, te worden betaald uit de opbrengst van de betreffende onroerende zaken.

TENUITVOERLEGGING VOOR HET INNEN VAN NIET-GELDELIJKE VORDERINGEN

De procedure inzake afgifte en levering van roerende zaken houdt in dat de gerechtsdeurwaarder de goederen bij de schuldenaar wegneemt en deze aan de schuldeiser levert tegen ontvangstbevestiging.

De procedure inzake ontruiming en levering van onroerende zaken houdt in dat de gerechtsdeurwaarder de onroerende zaak overdraagt aan de schuldeiser, nadat eerst de betrokken personen uit het pand zijn gezet en de inboedel is verwijderd. De ontruiming en levering van een onroerende zaak is toegestaan na afloop van een termijn van acht dagen volgend op de datum waarop het bevel tot tenuitvoerlegging aan de schuldenaar is betekend.

De verplichting iets te doen, te laten doen of na te laten kan in samenwerking met de gerechtsdeurwaarder worden nagekomen op de door de rechter vastgestelde wijze. De rechter geeft op grond van de executoriale titel waarin de schuldenaar wordt bevolen iets te doen dat ook door een derde partij kan worden gedaan, toestemming aan de schuldeiser om een derde partij opdracht te geven de betreffende opdracht op kosten van de schuldenaar uit te voeren, of om die opdracht zelf uit te voeren (**vervanging voor rekening van de schuldenaar**). Indien de schuldenaar op grond van de executoriale titel verplicht is iets te doen dat niemand in zijn plaats kan doen, stelt de rechter in zijn bevel tot tenuitvoerlegging een passende termijn vast waarbinnen de verplichting moet worden nagekomen. De rechter legt in het bevel tot tenuitvoerlegging ook een dwangsom op mocht de schuldenaar zijn verplichting niet binnen de gestelde termijn nakomen (**dwangsom om de schuldenaar te dwingen zijn verplichting na te komen**).

De hervatting van zijn werkzaamheden door een werknemer vindt plaats doordat de rechter in het bevel tot tenuitvoerlegging een passende termijn vaststelt voor de nakoming van de verplichting. De rechter legt in het bevel ook een dwangsom op mocht de schuldenaar zijn verplichting niet binnen de gestelde termijn nakomen.

De verdeling van goederen vindt plaats door een fysieke verdeling indien dat in de executoriale titel is bepaald, of door de verkoop van de betreffende goederen.

De wilsverklaring omvat de verplichting tot het afgeven van een kadasterverklaring of een andere wilsverklaring ingevolge de beslissing die een executoriale titel vormt; de verplichting wordt geacht te zijn voldaan zodra de betreffende beslissing definitief is.

De procedure voor de tenuitvoerlegging in zaken betreffende het ouderlijk gezag, de omgangsregeling en het persoonlijke contact met kinderen houdt in dat de rechter in het bevel tot tenuitvoerlegging bepaalt dat de persoon bij wie het kind zich bevindt, verplicht is het kind over te dragen. Bovendien stelt de rechter de termijn vast waarbinnen het kind moet worden overgedragen of hij beveelt de onmiddellijke overdracht van het kind. In het bevel tot tenuitvoerlegging wordt de verplichting om het kind over te dragen opgelegd aan de persoon die voorwerp is van de executoriale titel, aan de persoon van wiens wil de overdracht van het kind afhangt en aan de persoon bij wie het kind zich bevindt op het tijdstip dat het bevel wordt gegeven. De rechter vermeldt in het bevel tot tenuitvoerlegging dat de verplichting om het kind over te dragen ook gevolgen heeft voor ieder ander persoon bij wie het kind zich bevindt op het moment dat de tenuitvoerlegging plaats heeft.

De voor tenuitvoerlegging bevoegde rechtbank kan een boete opleggen aan de schuldenaar die handelt in strijd met de beslissing van de rechtbank door bijvoorbeeld zijn eigendommen te verbergen, te beschadigen of te vernietigen, door onherstelbare of moeilijk te herstellen schade toe te brengen aan zaken van de schuldeiser, door de gerechtsdeurwaarder te belemmeren bij de uitvoering van de verschillende executie- of conservatoire maatregelen. Ook kan een boete worden opgelegd aan de schuldenaar die handelt in strijd met beslissingen inzake conservatoire maatregelen door een deskundige of betalingsinstelling te hinderen bij zijn werkzaamheden of elk ander persoon te hinderen die het bevel tot tenuitvoerlegging moet uitvoeren, of door het onderzoek naar en de taxatie van onroerende zaken te hinderen of te verhinderen.

Indien een schuldenaar zich in strijd met de beslissing van de bevoegde rechtbank ontdoet van zijn eigendommen, is de betreffende transactie alleen geldig als deze onder bezwarende titel is verricht en de andere partij op het moment van de overdracht of bezwaring van deze goederen te goeder trouw handelde (dat wil zeggen dat zij niet wist en niet kon weten dat de schuldenaar geen recht had om over deze goederen te beschikken).

Een schuldenaar die tijdens de gedwongen tenuitvoerlegging een deel van zijn goederen vernietigt, beschadigt, vervreemdt of verbergt om te voorkomen dat de schuldeiser wordt betaald en laatstgenoemde daar schade van ondervindt, is tevens strafrechtelijk aansprakelijk en derhalve kan een boete of een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar aan hem worden opgelegd.

Een bank is verplicht op verzoek van de rechter alle documenten te verstrekken en de nodige toelichting te geven, zodat kan worden vastgesteld of en op welke manier het bevel tot tenuitvoerlegging is uitgevoerd en op welke manier de bank zich bij de betaling van de vorderingen heeft gehouden aan de wettelijke rangorde. De bank is tevens verplicht alle informatie over de bankrekeningen van de schuldenaar aan de schuldeisers en de rechter te verstrekken. Bovendien is de bank op basis van het bevel tot tenuitvoerlegging verplicht om de geldbedragen van de schuldenaar bij die bank te blokkeren tot aan het bedrag dat in het bevel staat genoemd en het geblokkeerde bedrag aan de schuldeiser over te maken.

Een bank die in strijd met een bevel van de rechtbank geen beslag legt en de aan de schuldeiser toekomende geldbedragen niet aan hem overmaakt of uitbetaalt, kan op verzoek van de schuldeiser door de rechter worden gesommeerd het bedrag uit de eigen middelen aan de schuldeiser te voldoen in plaats van uit de tegoeden van de schuldenaar. In dat geval is de bank eveneens aansprakelijk voor schade jegens de schuldeiser wegens het niet nakomen van het bevel tot tenuitvoerlegging of wegens het schenden van de wettelijke bepalingen inzake de informatieplicht, de rangorde, het bedrag en de in het bevel genoemde wijze van betaling van de vorderingen.

Een werkgever is op basis van het bevel tot tenuitvoerlegging verplicht om de geldbedragen die normaal als salaris aan de schuldenaar zouden worden uitgekeerd, als eenmalig geldbedrag of als periodieke betaling aan de schuldeiser over te maken. In dat geval moet de schuldenaar echter een salaris van minimaal 76 % van het maandelijkse minimumloon behouden. Een werkgever die in strijd met een bevel van de rechtbank geen bedragen op het salaris van de schuldenaar inhoudt en aan de schuldeiser overmaakt, kan op verzoek van de schuldeiser door de rechter worden gesommeerd het bedrag uit de eigen middelen te voldoen in plaats van uit de tegoeden van de schuldenaar. De werkgever is in dat geval eveneens aansprakelijk voor schade jegens de schuldeiser wegens het niet nakomen van het bevel tot tenuitvoerlegging.

Een derde-schuldenaar is verplicht aan te geven of hij de beslagen vordering erkent en zo ja, voor welk bedrag, en of zijn verplichting om de vordering te betalen afhankelijk is van de nakoming van enige andere verplichting. Als deze derde partij geen verklaring verstrekt of deze niet naar waarheid aflegt, is zij aansprakelijk voor schade jegens de schuldeiser.

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

De geldigheidstermijn van een individuele tenuitvoerleggingsmaatregel van de bevoegde rechtbank is afhankelijk van de soort maatregel. Doorgaans wordt de tenuitvoerleggingsprocedure (en dus de gevolgen van het bevel tot tenuitvoerlegging) beëindigd wanneer de vordering van de schuldeiser is voldaan. De procedure moet echter ook worden beëindigd wanneer tenuitvoerlegging op juridische of feitelijke gronden geen doorgang kan vinden. Dit resulteert in de nietigverklaring van alle tenuitvoerleggingsmaatregelen, tenzij de nietigverklaring in strijd is met de eerder verworven rechten van derden (zoals kopers van in beslag genomen roerende zaken). Een schuldeiser kan verzoeken de tenuitvoerlegging gedurende een periode van maximaal een jaar uit te stellen. Hierdoor blijft het bevel tot tenuitvoerlegging geldig, ook als de schuldenaar op het moment van het bevel geen goederen heeft (en wanneer er feitelijke beperkingen zijn om de vordering te verhalen).

Indien er op het moment van tenuitvoerlegging geen saldo op de bankrekeningen van de schuldenaar staat of de schuldenaar niet over zijn geld kan beschikken, is de bank verplicht het bevel tot tenuitvoerlegging minimaal een jaar in de boeken te laten staan en het geld aan de schuldeiser uit te keren zodra er geld op de rekening van de schuldenaar wordt gestort of zodra de schuldenaar weer het recht krijgt om over de banksaldi te beschikken. De tenuitvoerlegging mag in de tussentijd niet worden opgeschort.

Indien de deurwaarder bij beslag op roerende zaken geen zaken aantreft die vatbaar zijn voor beslag of als de in beslag genomen zaken ontoereikend zijn om de vordering van de schuldeiser te voldoen, of als de deurwaarder geen beslag kan leggen omdat de schuldenaar niet aanwezig is of de betreffende ruimte niet wil openen, heeft de schuldeiser het recht om de deurwaarder binnen een termijn van drie maanden na de datum van beslag een onbeperkt aantal malen te verzoeken opnieuw beslag te leggen. De tenuitvoerlegging mag in de tussentijd niet worden opgeschort.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

De schuldenaar, de schuldeiser, elke derde met een recht op de beslagen zaak dat de tenuitvoerlegging verhindert, en elke koper van een zaak, hebben allen het recht een gewoon rechtsmiddel tegen de beslissing van de voor tenuitvoerlegging bevoegde rechtbank in te stellen.

Het gewone rechtsmiddel dat tegen een beslissing van een rechtbank in eerste aanleg kan worden aangewend, is hoger beroep. Een uitzondering hierop geldt in het geval van een bevel tot tenuitvoerlegging, waartegen bezwaar kan worden aangetekend door de schuldenaar of elke derde met een recht op de beslagen zaak dat de tenuitvoerlegging verhindert. Een bezwaar moet zijn gemotiveerd. In het bezwaarschrift moet de schuldenaar een uiteenzetting geven van de feiten waarop zijn bezwaar steunt en de nodige bewijsmiddelen aandragen, bij gebreke waarvan het bezwaar als ongegrond wordt verworpen (bezwaar van de schuldenaar). De schuldeiser heeft het recht om binnen acht dagen op het bezwaarschrift te reageren. Tegen de beslissing op het bezwaarschrift kan hoger beroep worden ingesteld.

Iedere persoon die aantoonbaar een recht te hebben op de beslagen zaak dat de tenuitvoerlegging verhindert, kan bezwaar indienen tegen het bevel tot tenuitvoerlegging en de rechter verzoeken de tenuitvoerlegging betreffende die zaak af te wijzen op grond van niet-ontvankelijkheid (derdenverzet). Het bezwaar kan tot aan het einde van de tenuitvoerleggingsprocedure worden ingediend. Indien de schuldeiser niet binnen de gestelde termijn op het bezwaarschrift reageert of verklaart dat hij zich niet verzet, zal de rechter de tenuitvoerlegging geheel of gedeeltelijk schorsen. Wanneer de schuldeiser binnen de gestelde termijn verklaart dat hij zich tegen het bezwaar verzet, verwerpt de rechtbank het bezwaar. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum waarop de beslissing waarbij het bezwaar wordt verworpen op grond van verzet van de schuldeiser of omdat het bezwaar ongegrond wordt geacht, definitief is geworden, kan de partij die het bezwaar heeft ingediend, een rechtsvordering instellen om vast te laten stellen dat tenuitvoerlegging op het betreffende object niet is toegestaan.

Beroep en bezwaar moeten worden ingesteld bij de rechtbank die de beslissing heeft genomen waartegen het rechtsmiddel wordt aangewend. In principe beslist de rechtbank die het bevel tot tenuitvoerlegging heeft gegeven ook over het bezwaar daartegen, terwijl een rechtbank van tweede aanleg uitspraak doet in hoger beroep. De beslissing in hoger beroep is definitief.

Bezwaar en beroep moeten binnen acht dagen na de betekening van de beslissing van de rechtbank van eerste aanleg worden aangetekend. In uitzonderlijke gevallen is het ook mogelijk na deze termijn nog bezwaar aan te tekenen. Deze mogelijkheid bestaat tot aan het einde van de tenuitvoerleggingsprocedure wanneer het bezwaar is gebaseerd op een feit dat verband houdt met de vordering zelf en dat pas aan het licht is gekomen nadat de beslissing uitvoerbaar werd en de betrokkene dus niet binnen de gestelde termijn bezwaar had kunnen indienen.

Het beroep en bezwaar hebben geen opschortende werking op de uitvoering van de tenuitvoerleggingsmaatregelen in de tenuitvoerleggingsprocedure, met uitzondering van de betalingsfase. De schuldeiser wordt in beginsel niet betaald voordat het bevel tot tenuitvoerlegging definitief is. De schuldeiser mag alleen worden betaald voordat het bevel tot tenuitvoerlegging definitief is geworden als de tenuitvoerlegging is gebaseerd op een executoriale titel betreffende de betaling van geldbedragen die de schuldenaar bij een betalingsinstelling aanhoudt, op voorwaarde dat hij de executoriale titel bij het verzoek om tenuitvoerlegging voegt. In handelszaken is het niet nodig om de executoriale titel bij het verzoek te voegen.

De mogelijkheden tot het aanwenden van buitengewone rechtsmiddelen zijn in een tenuitvoerleggingsprocedure beperkt. Het is mogelijk een rechtsmiddel in te stellen tegen een beslissing in tweede aanleg tot afwijzing van een verzoek om tenuitvoerlegging onder de in de wet burgerlijk procesrecht vastgestelde voorwaarden. Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen is herziening niet toegestaan.

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

De tenuitvoerlegging voor het innen van geldvorderingen en het stellen van zekerheid voor die vorderingen is niet toegestaan op zaken en rechten die de schuldenaar nodig heeft voor zijn eigen levensonderhoud en dat van de personen die hij op grond van de wet verplicht moet onderhouden, noch op zaken en rechten die de schuldenaar nodig heeft voor zijn beroep. Op bepaalde zaken en rechten is slechts beperkt tenuitvoerlegging mogelijk.

Links:

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_sezname_imeniki_in_evidence/

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://pisrs.si/>

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Laatste update: 22/12/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.